

20 Ιουλίου 2014

Σε βλέπουμε λευκοφορεμένη. Ποιος έγινε ανάδοχός σου και σε βάπτισε ;

[/ Θαύματα και θαυμαστά γεγονότα](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

image not found or type unknown

Η παραβολή του άσπλαχνου π

Μεταξύ των άλλων που μας διηγήθηκε ο Αββάς Θεωνάς, ήταν και τούτο πού συνέβη στα χρόνια του Πάπα και Πατριάρχου Αλεξανδρείας Παύλου. Εκεί, λοιπόν στην Αλεξάνδρεια, όταν ένα ζευγάρι πολύ πλουσίων αναπαύτηκε ξαφνικά, έμεινε ορφανή μια μικρή κόρη τους, αβάφτιστη ακόμη. Μια μέρα, εκεί πού περιποιόταν τον κήπο της, βλέπει έναν άντρα που ετοιμάζε κι έδενε το σκοινί, για να κρεμαστεί. Πανικοβλήθηκε η κόρη, τρέχει κοντά του και τον ρωτάει :

- Τί κάνεις εδώ, άνθρωπέ μου ;

- Άφησε με, κόρη μου, της άπαντα εκείνος, γιατί με έχει γονατίσει πραγματικά μεγάλη θλίψη.

- Πες μου όλη την αλήθεια, του λέει εκείνη και φαντάζομαι πως μπορώ σε κάτι να σε βοηθήσω. Καταστενοχωρημένος εκείνος της λέει :

- Δυστυχώς, κόρη μου, χρωστώ πολλά χρήματα και οι δανειστές μου με πνίγουν για να τους τα δώσω τώρα· γι' αυτό κι εγώ αποφάσισα να πεθάνω το γρηγορότερο και να μη ζω τέτοια δυστυχισμένη ζωή ...

Εκείνη στοργικά του λέει :

- Σε παρακαλώ, πάρε ό,τι έχω και δώσε πίσω αυτά που χρωστάς· μα, μην κάνεις κακό στον εαυτό σου.

Ανακουφισμένος, με την απρόσμενη πρόταση, πήρε εκείνος τα απαραίτητα χρήματα, ξεχρεώθηκε κι αισθάνθηκε πάλι τον εαυτό του ελεύθερο. Στενεμένη, όμως, η κόρη, που της έλειψαν τα χρήματα και πεντάρφανη καθώς ήταν, αναγκάστηκε να δοθεί στην πορνεία για να ζήσει. Τότε ακουστήκανε και μερικοί να λένε:

- Ανεξερεύνητες οι βουλές του Κυρίου ! Ποιός ξέρει άραγε, για ποιους λόγους συγχωρεί ο Θεός σε κάποια ψυχή να πειράζεται και να ξεπέφτει τόσο πολύ...

Όμως, ύστερα από λίγο καιρό, η κόρη αρρώστησε. Άρχισε να συλλογίζεται σοβαρά την περιπέτεια του βίου και η ψυχή της πλημμύρισε ξάφνου ένα κύμα κατανύξεως. Φώναξε, λοιπόν, τούς γείτονες και τούς παρακάλεσε :

- Για τ' όνομα του Κυρίου, λυπηθείτε την ψυχή μου ! Παρακαλέστε τον Πάπα και Πατριάρχη να με βαπτίσει και να με κάμει χριστιανή !

Εκείνοι γυρνούσαν την πλάτη κι έλεγαν με περιφρόνηση :

- Και ποιός να καταδεχτεί να γίνει ανάδοχος, βαφτίζοντας μια πόρνη;

Η θλιβερή αυτή κατάσταση τη γέμιζε πόνο και θλίψη. Κι ενώ ζούσε σ' αυτήν τη μαύρη ατμόσφαιρα, παρουσιάζεται άγγελος Κυρίου, με τη μορφή εκείνου του ανθρώπου, τον οποίο είχε γλυτώσει εκείνη κάποτε απ' την αυτοκτονία και της λέει:

-Τί έχεις και είσαι τόσο στενοχωρημένη; Κι εκείνη του απαντά :

- Επιθυμώ να βαπτιστώ και να γίνω χριστιανή, μα κανείς δε βρέθηκε να μιλήσει στον Πατριάρχη και να με βοηθήσει...

- Μη στενοχωριέσαι καθόλου, της λέει εκείνος - εγώ θα φέρω μερικούς φίλους μου και θα σε μεταφέρουμε. Και πράγματι, ο άγγελος που είχε παρουσιαστεί εμπρός της, παίρνει άλλους δύο αγγέλους και, υποβαστάζοντάς την, την μεταφέρουν στην εκκλησία. Εκεί μετασχηματίζονται και παίρνουν τη μορφή σπουδαίων προσώπων του τόπου, της τάξεως των αριστοκρατών. Φωνάζουν τους αρμοδίους κληρικούς, πρεσβυτέρους δηλαδή και διακόνους και όσους ήταν ταγμένοι για το μυστήριο της βαπτίσεως. Κι εκείνοι τούς ρωτάνε :

- Η αγάπη σας, μπορείτε να εγγυηθείτε γι' αυτήν και την πνευματική της κατάσταση ;

- Ναι, απαντούν με μια φωνή εκείνοι. εμείς γινόμαστε εγγυηταί γι' αυτήν.

Πήραν λοιπόν οι κληρικοί την άρρωστη και τη βαπτίσανε. Μετά την πήραν οι ανάδοχοί της, με την ηγεμονική παρουσία των προυχόντων της περιοχής και την πήγαν στο σπίτι της, λευκοφορεμένη. Εκεί, την άφησαν κι αμέσως έγιναν άφαντοι. Ωστόσο, οι γείτονες, που τους έφαγε η περιέργεια, πήγαν και τη ρωτούσανε, όταν έφυγαν οι επίσημοι εκείνοι :

- Σε βλέπουμε λευκοφορεμένη. Ποιος έγινε ανάδοχός σου και σε βάπτισε ;

Κι εκείνη, απλά τους διηγήθηκε την ιστορία : Ήρθαν μερικοί, με πήραν και με πήγαν στην εκκλησιά. κι εκεί είπαν στους κληρικούς και με βαπτίσανε.

- Μα ποιοί, τέλος πάντων, ήταν αυτοί ; Τους ξέρεις ; Τη ρωτούσανε. Κι όταν εκείνη δεν έβρισκε τί να τους απαντήσει, εκείνοι πήγαν και ρώτησαν τον Πατριάρχη. Εκείνος εκκάλεσε τους κληρικούς, που ήταν υπεύθυνοι για το άγιο Βάπτισμα και τούς ρωτάει :

- Την δείνα κόρη εσείς τη βαπτίσατε ;

- Ναι απαντούν εκείνοι. γιατί ήρθαν και μας παρακάλεσαν ο δείνα και ο δείνα, γνωστοί από τους άρχοντες του τόπου μας και τη βαπτίσαμε.

Ο Πατριάρχης έστειλε και κάλεσε τους άρχοντες εκείνους, κατά Θείαν οικονομία και τους ρωτούσε αν έγιναν ανάδοχοι στη βάπτιση της τάδε κόρης και αν εγγυηθήκαν εκείνοι γι' αυτήν.

Εκείνοι, απορημένοι, απάντησαν :

- Εμείς δεν ξέρουμε τίποτε, κι ούτε θυμόμαστε να 'χουμε κάνει ποτέ κάτι τέτοιο.

Τότε ο Πατριάρχης άρχισε να πληροφορείται μέσα του, πως το πράγμα ήταν ένα θαύμα, που οφείλονταν στη Θεία οικονομία. Έστειλε, λοιπόν, να φωνάξουν τη νεοφώτιστη κόρη και τη ρώτησε :

- Πές μου, κόρη μου, τί καλό πράγμα έχεις κάνει στη ζωή σου ;

- Εγώ, - απαντά εκείνη, συμμαζεμένα - μία πόρνη και θεόφτωχη, σαν τί καλό θα

μπόραγα να κάμω;

Ο πατριάρχης την ξαναρωτά, επίμονα :

- Για σκέψου λίγο, κόρη μου· δε θυμάσαι να 'χεις κάνει κάποτε κάποιο καλό στη ζωή σου ;

Εκείνη απάντησε :

- Όχι. Εκτός μονάχα τούτο, αν ενδιαφέρει : πως κάποτε είδα έναν άνδρα, έτοιμο να αυτοκτονήσει, γιατί τον έπνιγαν οι δανεισταί του για τα χρέη τα μεγάλα, κι εγώ του έδωσα ό,τι είχα και δεν είχα, για να τον γλυτώσω και να τον ελευθερώσω από τα δεινά του. Και λέγοντας αυτά τα λόγια, έγειρε και αναπαύτηκε εν Κυρίω.

Ο Πατριάρχης, θαυμάζοντας αναφώνησε :

- Δίκαιος είσαι, Κύριε και δίκαιες οι κρίσεις σου !

ΠΗΓΗ : ΠΡΩΤΟΠΡ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ Κ. ΑΚΡΙΒΟΠΟΥΛΟΥ, ΑΣΚΗΤΙΚΗ ΛΑΪΚΩΝ, εκδ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΙΚΟΥ ΚΑΘΕΔΡΙΚΟΥ Ι.Ν.ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΒΟΛΟΥ, 2002, σ. 47 κ.ε.

Πηγή: tribonio.blogspot.gr